

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

18. De vsu & varijs Ordinibus Figurarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Rei magiae humilis expositio definitur à Ser-
mo.

Taxiologia.

Eandem rem pluribus verbis significat hoc
Agil p. 21. schema. Differt autem per exiguo a superiori
figura, Synonimia: Ibi enim singulæ par-
tes ex ordine idem significantes ponuntur:
hic ynius nominis, aut verbi prius positi vis
deinceps pluribus verbis explicatur: ut si di-
cas; Senatus, populique Romani summum
consilium, à quo ordine iura exteræ nationes
perant. Hic enim ynum nomen Senatus pro-
secutionem accipit ex pluribus verbis, non aliud
significantibus. Qui enim summum consilium
dixit, & eum ordinem, à quo exteræ
nationes iura petant, non aliud, quam senatu
dixit, sed prosequendo latius ornauit elocuti-
onem.

Traditio.

Eiusdem verbi crebrius positi quædam di-
finitio: vt, Qui nihil haberet in vita iucundius
vita, is cum virtute vitam non potest colere:
Cic. lib. 4. ad Heren. Eadem est cum analepsi.

Zeugma.

Iul. Ruf. Est cum ynum verbum communiter multis
sententijs iungitur ad omnes pari significatio-
ne pertinens, & adnexum, vt,

Aeneas Urbe, & scis, & classe relata.

Latinè hæc figura dicitur ligatio, vel annexio.
Ne quid igitur à me in hac parte desidera-
retur, ysum est istam figurarum nomen-
claturam, ex Demetrio Phalereo, Hermoge-
ne, Longino, Alexandro, Aristidis scholiaste,
Rutilio, Aquila, Rufiniano, Beda, & ceteris
breuiter subijcere, tum proper antiquitatē
auctoritatem, quam magni facio, tum proper
variā, & sane non inutilem. Xylerius cogni-
tionem. Sed quia multas in tot veterum ob-
seruationibus esse minutias nemo non videt,
nunc omissa leuiorū figurarum disquisitio-
ne, de ysu earum, quæ notiores sunt, & ad ora-
tioñis ornamenta læpius adhibentur, maximè
Ciceronianis exemplis pauca dicam.

oni figuræ, quibus nihil in oratorum appa-
ratu magnificentius: sed tamen tenetius
est in ynu quidam modus, ne si nimis fue-
rint, ijsdem oratio potius oblini, quam distin-
gui videat̄.

Nelcio enim quo pacto, non modò in re-
bus humanis, sed & in verbis contingere so-
let, vt summa voluptas fastidio sit vicina: &
pulcherrima quæque si fuerint communiora,
satietate implent animos potius, quam dele-
cent. Itaque & in mundo recusantes diei, &
noctis vices lucem efficiunt mortalibus iucu-
diorem, & annum temperant hyemis rigor,
ferror æstatis, amoenus veris decor, & autum-
ni grata maturitas, quæ à Deo in natura pri-
mum condita, orator in verbis (sunt enim qua-
si nature imagines) imitab̄ itur, nec oratione
figuris faciet, potius, quam decorabit.

Itaque nunc de earum ysu à nobis dicen-
dum est, non eo quidem ordine, qui tyronibus
tradi solet, sed qui in instituto nostro, & dedo-
laris ingenij sit commodior. At certè dum
cōp̄elector animo figuræ omnes, vel ad docen-
dum, vel ad mouendū fictas reperio.

Primum igitur de ijs agam, quæ ad illustre,
& suave genus dicendi, in quo potissimum ef-
fert se delectatio, attinent, deinde grauis gene-
ris ornamenta, & figuræ, quibus & docere, &
mouere possumus, ostendam.

Figura ferme omnes, quibus hæc dicendi
suauitas excilit, aut in conformatione aliqui-
cuius imaginis, aut in repetitione verborum,
aut in dictiōnū nexu, & quadam gratia
concinnitatis versatur. Quæ terum imagines
efformant, vel uno, aut paucis verbis faciunt:
ex quo oriuntur metaphoræ, antonomasie,
epitheta, periphrases, synonimia, vel artifici-
olus, arque ybernis expoliunt imagines, yna-
de descriptiones emergunt.

De primo ordine figurarum.

Quæ imagines uno, vel paucis verbis exprimunt.

CAPVT XIX.

Prima series figuratum metaphoram, an-
tonomasiam, epithetum, periphrasim,
synonimiam comprehendet. De translatione
hæc præscribit Demetrius.

Metaphora est ad ynum verbum contra-

S 5